

کارگردانان

احسان سلطانیان، فیلمساز

کودک پایانی متفاوت می خواهد

خیابان ملک دومین کار سینمایی و پنجمین فیلم بلند من است. به لحاظ یک فیلمنامه نویسنده همیشه به دنبال تولید ژانر درام هستم. پایان این نوع فیلمها لزوماً خوش نیست اما برای بچه‌ها باید پایان مقدار شیرین باشد. کار در حوزه کودک برای من یک چالش است، همانطور که در فیلم‌های گذشته موضوعات مرتبط با زنان را تولید کردم. مایل بودم که کار در حوزه کودک را تجربه کنم زیرا کارگردانی در این حوزه آزمایشی جدی است. در ادامه قطعاً فیلم کودک خواهم ساخت و مایل هستم که سال آینده نیز با یک فیلم دیگر در حوزه کودک در جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان حضور داشته باشم. فیلمسازی در مجموع کار سختی است، در دوران بچگی عاشق فیلمسازی بودم، الان که در سینما هستم متوجه شدم که کار ساخت فیلم سخت و تولید فیلم کودک بسیار سخت‌تر است.

حمید عبدالهی نجف آبادی، فیلمساز

امیدوار به رنسانس در سینمای کودک

کار کردن با بچه‌ها بسیار برای من لذت بخش است ولی برخلاف تصور عموم مردم که فکر می‌کنند کار کردن با کودکان راحت‌تر از بزرگسالان است، باید بگویم که فیلمساز باید در کار خود تخصص کافی و لازم را به دست آورده باشد تا بتواند وارد حوزه کودک شود. اگر می‌خواهیم ترجمه فرهنگ ملل دیگر نشویم، راهش این است که از همین جا کار کردن با بچه‌ها را شروع کنیم. اگر بخواهیم بدانیم در آینده جامعه به کجا کشیده می‌شود، باید این موضوع را در نظر بگیریم که امروز به چه شکل روی بچه‌ها سرمایه‌گذاری می‌کنیم و پاسخ را می‌توانیم از میزان توجه به فرزندان بررسی کنیم. امسال به افرادی که در این سال‌ها نتوانستند خودشان را به درستی نشان دهند، فضا داده شده است. به نظرم زیر بناها به گونه‌ای گذاشته شده که فکر می‌کنم به مرور زمان و در بحث سینما به یک رنسانس خواهیم رسید.

رهبر قنبری کارگردان سینمای کودک و نوجوان

باید شاعرانه هستی را مال خود کرد

فیلم‌هایی موفق هستند که علاوه بر معضلات جامعه، رهنمودهای خیال‌انگیز می‌دهند. کمدی‌های عامه‌پسند برای بخشی از جامعه نیاز است اما برخی فیلم‌هایی که امروزه می‌بینیم فیلم‌هایی است که هیچ تناسبی با جامعه و هوش انسان‌ها ندارد. به نظر می‌رسد سینمای کودک از منظر برخی مدیران سینمایی در گذشته، ابزاری بوده که بچه‌ها وقت بگذارند و فیلم ببینند تا مادران با خیال راحت به خانه داری برسند! سینمای کودک

بر اساس نوع، نحوه و سبک سیاق مدیران ساخته می‌شود و به واسطه این تولیدات خطراتی که زنان و مردان آینده خواهند داشت، خواهیم دید. یک فیلم‌ساز خوب از میان هفت علم که مرتبط با مسائل انسانی است باید حداقل پنج علم مانند انسان‌شناسی، فلسفه، تاریخ، دین و... را بداند تا اثری شاخص خلق کند. افزایش کپی‌کاری در سینما به این دلیل است که کارگردانان مبانی عقلی و نظری علوم انسانی را یاد نگرفته و در توسعه تخیل خود دچار ضعف هستند. همین اتفاق برای سینمای کودک هم می‌افتد چرا که برخی‌ها ایده‌ها را توسعه نمی‌دهند و مبانی عقلی و نظری را بلد نیستند. کارگردانانی چون کیارستمی، تقوایی، مهرجویی، فروزش و... شاعرانه هستی را مال خود می‌کردند.

بابک خواجهاپاشا، کارگردان

بچه‌ها چیزهایی می‌بینند که ما نمی‌بینیم

خانواده محترم‌ترین مضمونی است که باید سال‌ها درباره آن نوشت، فیلم ساخت، تئاتر کار کرد، نقاشی کشید و... جوهره هستی در خانواده قرار دارد ولی احساس می‌کنم که اهمیت آن را فراموش کرده‌ایم؛ عصری که تمام جهان به آن وابسته است. شاید روزی برسد که دیر شود و دچار مشکلاتی شویم که خیلی از کشورها با آن درگیرند. باید خدا را شکر کنیم، چون مفهوم خانواده هنوز در کشور ما وجود دارد. دنیا تا زمانی که آخرین کودک می‌خندد، ارزش زندگی کردن دارد. کودکان انسان‌های بسیار گرانبغری هستند، خیلی می‌فهمند و وقتی در اندازه آن‌ها قرار می‌گیریم، همه چیز را زیباتر و جزئی‌تر می‌بینیم. احساس می‌کنم بچه‌ها از زاویه دیدی نگاه می‌کنند که بهتر می‌توانند نقد کنند؛ هم صادق‌ترند و هم چیزهایی می‌بینند که ما نمی‌بینیم. با کودکان فیلم دیدن برای من بسیار ارزشمند است.

حسین ریگی، کارگردان

فیلمسازی در استانی که سینما ندارد

زمانی می‌توانیم آینده کشور را با ابزار سینما بسازیم که ساخت رویا و خیال‌پردازی از نوجوانی به فرزندان مان آموزش داده شود تا در بزرگسالی با جنگندگی به رویاهای خود برسند. اگر این اتفاق نیفتد، به‌طور قطع یک حفره در نسل ایجاد می‌شود. من به‌عنوان فیلمساز سیستانی، سعی کردم این اتفاق را در سیستان و بلوچستان شکل بدهم. خوشبختانه فیلم دو وجه موفق داشت. علاوه بر اینکه سیستانی‌ها خود را در سینما در زاویه دیگری دیدند و این زاویه بیشتر به واقعیت نزدیک بود، بچه‌ها اعتماد به نفس بیشتری هم کسب کردند و فضای خوبی به وجود آمد. من با جنگ موافق نیستم؛ اما با جنگندگی برای رسیدن به اهداف و خسته نشدن در مسیر رسیدن به آرزوها و خیالات نوجوانی موافق هستم. باید برای رؤیای کودکی بجنگیم، من هم در استانی که سینما در آن وجود نداشت، برای رؤیای خود جنگیدم و ثابت کردم که می‌توان در این شرایط هم فیلمساز تربیت کرد.

امیرشهاب رضویان کارگردان سینما

فیلم کودک به روش دهه ۶۰ جواب نمی‌دهد

میزان آگاهی بچه‌های امروزی به واسطه رسانه‌های اجتماعی، دنیای مجازی، موبایل، کامپیوتر و اینترنت بسیار بالا رفته و ساختن فیلم مطابق میل آن‌ها سخت است، فرمول‌های دهه ۶۰ و ۷۰ دیگر جواب نمی‌دهد. عمده فیلم‌های تولید شده امروزی را نمی‌توان برای بچه‌ای که نیازمند فیلم رویا پردازانه است، نمایش داد. برای تولید فیلم کودک موفق به یک نگاه کارشناسانه نیازمند هستیم و اگر اثر درست تولید شوند، موفق و پاسخگو می‌شود. هویت ملی و قصه خوب باید در فیلم کودک و نوجوان، به‌شکلی بروز داشته باشد. مثلاً اگر هر سال یکی از قصه‌های «شاهنامه» را که در آن وجود دارد، برای کودکان به صورت فیلم تولید کنیم، مورد استقبال قرار می‌گیرد. تمام امکانات ساختن فیلم کودک و نوجوان از جمله کارگردان، قصه‌نویس، منابع ادبی خوب که قابلیت تبدیل به فیلمنامه را دارند و... باید این داشته‌ها را مدیریت کرد.

مرضیه برومند مدیر عامل خانه سینما

ضرورت احیای سینمای کودک

همه تلاش ما و دست‌اندرکاران سینما باید در این جهت باشد که دوران پرشکوه جشنواره و سینمای کودک را مجدداً احیا کنیم چرا که سینمای کودک به شکوه جشنواره زنده است. این یک واقعیت است که بچه‌ها نیاز به فیلم دیدن و سینما رفتن دارند. درست است که الان همه در خانه‌هایشان فیلم و سریال می‌بینند اما سینما رفتن، «آیین باهم تجربه کردن» است. فضایی برای با هم

علی بصیری نیک، فیلمساز

اقتبال کودکان به تصویر بیشتر از کتاب است

در ایران این تفکر وجود دارد که انیمیشن مختص کودکان است در صورتی که در کشورهای دیگر این اثر برای بزرگسال هم تولید می‌شود. متأسفانه سرانه مطالعه در کشور ما خیلی پایین بوده و محتوای دیداری برای نسل امروز اهمیت بیشتری دارد. وقتی بچه‌ها ترجیح می‌دهند به جای مطالعه کردن، تصویر ببینند این وظیفه ما است که مسائل استراتژیک و مسائلی که لازم است نسل امروز در مورد آن‌ها آگاهی داشته باشند را به تصویر کشیده و به آن‌ها انتقال دهیم. هنرمندانی که اکنون در این صنعت کار می‌کنند، این دغدغه را دارند که آثارشان حرفی برای گفتن داشته، محتوایی را منتقل کند و فقط جذابیت تصویر نداشته باشد. اقتبال کودکان به تصویر بیشتر از کتاب است.